

Het Sliedrechtse station tijdens de watersnoodramp van 1953.

Kader 1088

Het kostte veel moeite in Eindhoven te komen. De thuisreis ook al niet gemakkelijk. Het had veel gekker gekund. Zestig jaar geleden bijvoorbeeld. Het station was onbereikbaar geworden. Wie naar Gorinchem moest nam de bus. Scholieren naar Dordrecht stapten op bij noodstation Baanhoek. Bekijk de situatie nog maar eens op deze luchtfoto.

Een traainraaisie met hêel aareg veul perbleme ...

't Is alweer een hortie geleeje, naomelijk in febrewaori, as ik m'n aage goed herinnert, dà 'k saome mè m'n vrouw een traainraaisie naer Aaindhove hè gemaakt. Nou, dà 's netuurlijk niks bezonders, mor voor ons was 't jaere geleeje dà me met

de traain geraaisd hadde en we wouwe is uitperbere of ons dat ok zou bevaalle. Lekker op ie gemak zitte. Nie naer een perkeerplaets zoeke en nie aal je aandacht aan 't aareg drukke verkeer besteeje.

As echte Hollanders hadde me een goejekôöp kaortie op de kop getikt. Ik glôôf dà m'n vrouw 't kaortie gekocht had bij een winkelkete genaomd Onkruid, Buskruid, Kruidvat of zôiets. Nou, goejekôöp was 't, want ze betaolde mor 25 euro voor een dagretourtie. Of 't comfertaobel raaize zou worde, mosse we nog ervaere. Op d'n bewusten dag reeje me met onzen oto naer Roosendaol. Dà 's bij ons vandaen ongeveer een kwertiertie rije. Ok daer is 't zoeke naer een perkeerplek, dus mor wat êêder weggegaon. Nou is 't met d'n oto bekant êên uur rije naer Aaindhove, dus comfort mot je mor nie in tijd uitdrukke. Mor ja, dà wisse me van tevore, dus daer nie over geklaogd.

We vertrokke om 9 uur en rekende d'r op dà me een klaain uurtie laeter in Aaindhove zouwe weze. Nou, dà liep hêël aareg anders! We liepe vast in Tilburreg. Daer gonge de traaine weges een grôôte ontregeling deur de bar slechte weersomstandigheeje, ijs en snêeuw, nie vedder. We mosse dus wachte. We gonge naer zô 'n wachthoksie op 't perron en gonge daer mor zitte wachte. Dà 's op zich al een besondere ervaering. D'r zatte ongeveer twintig jonge mense. Niemand zee een woord.

M'n vrouw en ik wazze de êênigste die gêên I-pad, laptop of smartphone bij ons hadde. Die jongeloi wazze daer druk mee in de weer, mor zeeje tetaol niks. Nie aareg aangenaom en ok besonder saai vonge we dà. Gelukkig wier d'r deur de Spoorwege bij de kiosk een graotis baksie koffie aangebôoje. Dà gaf êênige aflaaiding. Uitaaindelijk ree d'r toch weer een traain en om ruim twaolef uur kwamme me in Aaindhove aan.

Een mooie stad en we konne ons d'r goed vermaoke. D'r is aareg veul variaosie in 't winkelaanbod en aan kefeechies gêên gebrek. Rond zes uur wouwe me trugraaize. Op 't stesjon bleke d'r gêên traaine richting Bredao te gaon. De trugraais wier uitaaindelijk eve langdurig as d'n heenraais. Weer was 't graotis koppie koffie 't êênigste lichpuntjie. Verschaaijene ure laeter en een slechte ervaering rijker kwamme me thuis in ons Braobanse durrep. We beslote verlôôpig tóch mor weer met d'n oto te gaon raaize!

Piet van Grietjies